

**řitel nemá právního zájmu na zjištění (§ 228 c. ř. s.), že třetí osobě nepřisluší právo k pohledávce.**

(Rozh. ze dne 14. dubna 1930, Rv I 1338/29.)

K vydobytí pohledávky 6.161 Kč s příslušenstvím byla žalobci povolena exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávek příslušejících dlužníku Karlu R-ovi proti Josefu M-ovi, Janu S-ovi a Josefu B-ovi ve výši 8490 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce zjištění, že žalované k těmto pohledávkám nepřisluší právo, a odůvodňoval tuto žalobní prosbu tím, že si žalovaná osobovala práva k těmto pohledávkám a že varovala poddlužníky, by žalobci neplatili, jinak že zaplatí jí ještě jednou. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolání.

**D ů v o d y:**

Jde o určovací žalobu zápornou, která jest na místě jen, když někdo uplatňuje právo nebo si je, ať výslovně, ať mlčky, osobuje a tím současně ohrožuje soukromé právo žalobcovo. Avšak v souzeném případě osobovala si sice žalovaná vlastnické právo k pohledávkám, ale tím nijak neohrožovala soukromá práva žalobcova, ano její osobování si nemělo a nemohlo míti jiný právní účinek, než ten, že žalobce jako vymáhající věřitel mohl žádati na poddlužnících, by zabavené a příkázané pohledávky s přísl. podle jejich dospělosti složili u exekučního soudu (§ 307 ex. ř.). Zejména tím nemohlo býti zabráněno tomu, by žalobce nežádal na poddlužnících zaplacení a po případě je nežaloval, jak proti Josefu M-ovi a Josefu S-ovi také učinil (§ 308 ex. ř.). Poukazujíc k § 1431 obč. zák., pokud se týče k žalobě kondikční tam upravené, přezírá dovolání, že výrok, jehož se žalobce domáhá, byl by účinným jen mezi stranami, nikoli také mezi žalobcem, pokud se týče žalovanou a výše jmenovanými poddlužníky. Tím, že poddlužníci pro chování se žalované váhali s placením, byly snad dotčeny žalobcovy zájmy hospodářské, avšak sama jeho práva tím ohrožena nebyla, a právě proto nebylo tu právního zájmu na brzkém zjištění, jenž jest předpokladem nároku na právní ochranu podle § 228 c. ř. s. Podle toho, co uvedeno, nepadá ani na váhu, zda poddlužníci platili, pokud se týče, kdy zaplatili a kolik. Rozhoduje, že osobováním si práv, o něž jde, nebylo ohroženo soukromé právo žalobcovo, jenž mohl postupovati podle § 308 ex. ř. stejně, ať si žalovaná pohledávky příkázané mu k vybrání osobovala nebo nic. Neměl-li však, jak dolíčeno, žalobce p r á v n í h o zájmu na brzkém zjištění, nepochybil odvolací soud, když změnou rozsudku prvního soudu žalobu zamítl.

**Čís. 9832.**

**Staly-li se kamna a podlahy v bytě nepoužitelnými následkem řádného používání a stárí, jest nájemce oprávněn domáhati se na pronajímateli opravy, jsou-li vady ty odstranitelné.**

(Rozh. ze dne 14. dubna 1930, Rv I 523/30).

Žalobu nájemců proti pronajímateli, by žalovaný byl uznán povinným dáti zříditi v kuchyni žalobců kamna a v pokoji a v kuchyni žalobců opravití podlahu, procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Jde o žalobu, jíž se nájemníci domáhají na majiteli domu nutné opravy bytu, při čemž jest mezi stranami nesporné, že skutečně kamna v kuchyni žalující strany a podlaha v pokoji i v kuchyni jsou poškozeny následkem řádného používání a stářím. Po rozumu § 1096 obč. zák. jest pronajímatel povinen byt, který pronajal, na své vlastní náklady udržovati v užitelném stavu. Jsou-li, jak bylo žalovanou stranou přiznáno, kamna a podlaha v bytě žalobců v domě žalované strany ve stavu poškozeném a nepoužitelném, vyplývá povinnost žalované strany k opravě kamen a podlahy již z tohoto zákonného ustanovení. Prvý soudce zjistil na základě spisů městského úřadu, že dům žalovaného jest v tak špatném stavu, že z důvodů stavebních, bezpečnostních i zdravotních bylo žalovanému městským úřadem nařízeno, aby neprodleně polovici domu, v níž jest byt žalující strany, dal vykliditi. Toto zjištění prvního soudu však není v souhlasu s oněmi spisy a proto soud odvolací zopakoval důkaz spisy těmi, běře za zjištěno, že usnesením ze dne 3. září 1929 bylo městským úřadem žalovanému nařízeno, by vzhledem k neudržitelnému stavu na základě usnesení městské rady ze dne 22. srpna 1929 z důvodů stavebních, bezpečnostních i zdravotních dal neprodleně dům, v němž je byt žalující strany, vykliditi a by provedl důkladnou opravu s předložením plánů. Z tohoto zjištění odvolacího soudu jest tedy patrné, že nebylo žalovanému nařízeno zbourání domu, nýbrž, že mu bylo nařízeno provésti důkladnou opravu domu, které nařízení není nijak v rozporu s tím, čeho se strana žalující vlastně domáhá, naopak nárok žalobci uplatňovaný se kryje s tím, co bylo žalovanému úředně nařízeno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

#### D ů v o d y:

Po právní stránce byla věc odvolacím soudem správně posouzena a vývody dovolatelovy nejsou s to, by vyvrátily důvody napadeného rozsudku, jež se srovnávají se zjištěným stavem věci a vyhovují zákonu. Mezi stranami není sporu o tom, že kamna a podlahy v bytě žalobců, najatém od žalovaného, jsou ve stavu poškozeném a nepoužitelném následkem řádného používání a stáří. Z důvodů vadnosti najatého předmětu poskytuje zákon v § 1096 obč. zák. nájemníkovi zejména také nárok na udržování předmětu ve stavu k používání způsobilém. Jde tu o žalobu ze správy o opravu vadného předmětu nájemního. (Srovnej motivy III. dílčí novely k obč. zák., zprávu justiční komise str. 189 a násl., — a rozhodnutí čí. 6145 a 6876 sb. n. s.). Opravu takových vad lze žádati, jak plyne z podpůrného ustanovení § 932 obč. zák., jsou-li odstranitelné. Žalovaný ve sporu ani netvrdil, že vady bytu žalobců, o něž jde, nejsou odstranitelné, a uvádí-li teprve v odvolání, že by opravy byly spojeny s nepoměrným nákladem, jest to podle § 504 druhý od-

stavec c. ř. s. nedovolenou novotou, k níž nelze v dovolacím řízení přihlížeti. Odvolací soud případně poukázal k tomu, že žalovanému nebylo stavebním úřadem nařízeno, by dům zboural, nýbrž jen, by provedl jeho důkladnou opravu, a že žalobci — pokud jde o jejich byt — nedomáhají se ničeho jiného, než potřebných oprav. V souzeném případě nejde o nemožnost užívání budovy ani o její znovuzřízení, jde jen o opravy takových vad bytu, které vznikly delším řádným užíváním a které tedy patří k udržovacím nákladům, jež podle zákona postihují pronajímatele. Dovolatelovy výklady o nepříznivých účincích, jaké má zákonná ochrana nájemníků pro majitele domu, nemají významu pro právní posouzení této sporné věci.

### Čís. 9833.

**Vyrovnačímú správci nepřisluší právo rekursu proti usnesení, jímž soud odepřel vyrovnání potvrditi.**

**Proti usnesení, jímž bylo zahájeno vyrovnací řízení, jest rekurs vyloučen za všech okolností, ať jest usnesení oprávněné nebo neoprávněné. Tím nestalo se však pravoplatným každé porušení velících předpisů § 3 (1) a (2) vyr. ř., nýbrž jest k porušení tomu přihlížeti z úřadu, jakmile došlo k rozhodování o potvrzení vyrovnání.**

**Nepřípustným jest vyrovnací návrh dlužníků, nenabídl-li každý z nich věřitelům alespoň nejnížší vyrovnací kvotu.**

(Rozh. ze dne 14. dubna 1930, R II 118/30).

Soud první stolice potvrdil vyrovnání manželů Antonína a Ludmily K-ových. Rekursní soud k rekursu vyrovnacího věřitele K. odepřel potvrditi vyrovnání. Důvody: Z přihlášky stěžující si věřitelky jest patrné, že přihlásila k vyrovnání směnečnou pohledávku 11.654 Kč proti oběma dlužníkům a že předloženými směnkami znějícími na 9654 Kč 70 h a oběma dlužníky přijatými solidární závazek aspoň v této částce (§ 86 sm. zák.) osvědčila. Již tato okolnost stačí k odepření potvrzení vyrovnání, jímž nabídnuta byla solidárními dlužníky společná 37% kvota. Neboť podle § 3 (2) vyr. ř. a čl. I. zák. ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n. musí dlužník nabídnouti aspoň nejnížší zákonnou 35% kvotu. Věřitel, jemuž ručí více dlužníků rukou společnou a nerozdílnou, má podle § 18 vyr. ř. právo přihlásiti svou pohledávku v plné částce ještě nezaplacené proti každému dlužníku; to značí, že má proti každému ze solidárních dlužníků nárok aspoň na nejnížší zákonnou 35% kvotu. Manžely K-ovými nabídnutá společná 37% kvota znamená však, že i stěžovatelka obdrží jen 37% kvotu společně od obou a nic více. Tomu není na závadu, že by při třech nebo při více solidárních dlužnících každým dlužníkem nabídnutá 35% kvota přesahovala celou dlužnou pohledávku, neboť tomu brání ustanovení § 893 obč. zák. Odporuje proto nabídnutá kvota manželů K-ovými zmíněným ustanovením a nemělo proto vyrovnací řízení býti zahájeno. Stalo-li se tak přes to, jest